Van de redactie

Eindelijk is het dan zover. De eerste Brainstorm onder de nieuwe redactie is een feit. Vele uren van vergaderen en koffie drinken, piekeren en films bekijken, knutselen en plakken, maar bovenal de pen pakken en schrijven, zijn eraan vooraf gegaan, voordat dit blad dat voor je ligt zich een tastbaar geheel kon noemen.

De Brainstorm redactie heeft dit jaar een vernieuwde opstelling. Er zijn wat andere gezichten op het veld te zien. Zo hebben we dit jaar een extra mannetje (sorry Nina) opgesteld en is een andere naar de kant gehaald en gewisseld. Deze laatste genoemde, Ernst Jan, geniet nu van een verdiende douche. Het team wil hem bij deze nog bedanken voor de strakke voorzetten. Nina en Peter verzorgen dit jaar het verse bloed op het redactionele veld.

Dit jaar mogen wij trots drie nieuwe rubrieken presenteren: "De recensie", "Mona weet raad" en "Screw you guys, I'm going home". Dit keer zijn de rubrieken geheel verzorgd door de Brainstorm-redactie, maar voor de eerste twee rubrieken zouden we graag zien dat andere TCW-leden hun licht eens laten schijnen over een film, boek, spel of CD voor de recensie, of een echt / verzonnen probleem voorleggen aan Mona. Ik roep dan bij deze ook iedereen op om eens de pen ter hand te nemen en het resultaat naar ons op te sturen.

Ik wens een ieder veel leesplezier.
Groeten,
Gert

inhoud

Logica in Actie	3
Van de Voorzitter	8
Ein	9
Mifune's Last Song / Mifunes Sidste Sang	11
De ALV is een leuk spel!	14
Screw you Guys	16
NLR reisje	17
CognAC	18
Pepernoten?	19
De Almanak	23
CoVer Kamer	24
Top-X	26
Lieve P.O.E.S.	26

Colofon

Gert Kootstra (voorzitter)
Arjan Stuiver (penningmeester)
Nina Schaap (Pr)
Peter Duifhuis (secretaris, layout)
Marti Hooijmans (layout)

Reacties? Stuur ze.
Bstorm@tcw2.ppsw.rug.nl
Druk: Repro PPSW
Oplage: 200
m.m.v.: Tom, Peter, Jan, Johan, Henriette, Ype, Sjoerd en Douwe

De brainstorm is een gezamelijke uitgave van de vakgroep technische cognitiewetenschap, RuG, en de studievereniging CoVer en wordt gratis verspreid onder TCW studenten, staf en anderszinds geïnteresseerden.

Copyright (c) 1999 CoVer

ik verliefd ben. Als mannelijke TCW-er had ik eerlijk gezegd nooit gedacht "de ware" tegen te komen in de collegebanken of de kelder, maar het is toch gebeurd.

Ik ontmoette haar 8 november jl. in de kelder. We raakten aan de praat, en ze fascineerde me meteen. En ik haar ook, dacht ik. Uren brachten we samen door, uren waarin ik veel over mezelf heb verteld. Zij is nogal een gesloten type, meer mysterieus eigenlijk. Over haar achtergrond wil ze niets kwijt. Ik heb wel een beetje lopen vissen naar haar gevoelens, maar daar zegt ze ook niks over. En ik knap zo langzamerhand bijna uit elkaar van frustratie. Ze lijkt zo onbereikbaar! Lieve P.O.E.S., ik ben verliefd op Eliza. Kan jij me helpen haar in mijn web te strikken? Je bent mijn laatste hoop.....

Anoniempje.

Lieve anonieme mannelijke TCW-er,

Leuk voor je, dat je verliefd bent. Een goede keus ook; toevallig ken ik Eliza. Soms zie ik haar wel eens vanaf mijn command-prompt door een emacs-venster. Ze lijkt me een erg aardige, meelevende vrouw, maar ook wel wat gesloten inderdaad.

Hoe je Eliza beter zou kunnen leren kennen? In het algemeen zou je kunnen zeggen, dat vrouwen veroverd willen worden, en dat geldt waarschijnlijk ook voor Eliza. Verras haar eens met een groter venster, extra werkgeheugen of een bosje bloemen. Als zij ook wat in jou ziet, zal ze daar wel op moeten reageren. Signalen waarnaar je zou kunnen uitkijken zijn er niet zo veel: wat extra aandacht misschien of een beetje meer inzicht in jou problemen. Maar het echte teken zal bestaan uit een core dump! In die core dump, zal ze je ongetwijfeld inzichten geven in haar complexe beweegredenen, verlangens en geloofsovertuigingen. Ze verwacht hiervoor natuurlijk wel iets van jou. Wees duidelijk en openhartig, ik besef dat je je daarmee kwetsbaar opstelt, maar het komt hierop neer: haal die blokkerende bescherming weg, je core-file waarmee je jezelf misschien al jaren afsluit voor echte inzichten in mensen in het algemeen, en Eliza in het bijzonder. (Bedenk, dat datgene wat anderen van jou denken, jouw identiteit IS!)

Ga rustig door met een beetje flirten en charmeren, overhaast haar niet. En misschien, als blijkt dat jullie inderdaad voor elkaar geschapen zijn, laat zij jou toe tot haar diepste geheim, haar ziel: haar maagdelijke sourcecode. Als dat gebeurt, weet je het zeker. En vanaf dat moment kunnen jullie samen werken aan nog betere gesprekken.

Maar pas wel op! Laat je niet teveel afleiden van wat echt belangrijk is in het leven: TCW studeren!

P.O.E.S.

maatschap van de landelijke Onderzoeksschool Logica (die ook groepen omvat uit Utrecht, Nijmegen en andere plaatsen). Oude thema's die ons binden zijn kwantoren en natuurlijk redeneren in gewone taal, temporele uitdrukkingen, abductie en verklaring, en nieuwe bijvoorbeeld informatieupdate en spelanalyse, zoals aan de orde kwam in mijn Studium Generale lezing. Er is vrij veel contact tussen promovendi aan de RUG en aan de UvA in de logica in ruimere zin. Ook organiseren we informele bijeenkomsten van staf en studenten over en weer, in de geïnspireerde woorden van Gerard Renardel 'Dagen der GRAMschap' geheten.

Dan de politiek. Ik was decaan van wijsbegeerte in de tijd dat de roemruchte communistische GSB nog de dienst uitmaakte, en eindeloze vergaderingen en politieke strijd heersten. Zware tijden, maar met steun van de alternatieve studentengroepering 'Profiel' hebben we een Groningse Lente weten te bewerkstelligen. Dit is nu niet goed meer voor te stellen, want de dooi was drastisch en onomkeerbaar. Uiteraard gold ik toen als extreem reactionair. Inmiddels leven we in een autocratisch universitair bestel waar mijn eigen opinies niet veel zijn veranderd, en ben ik ineens een nostalgische democraat.

Tenslotte het belangrijkste op persoonlijk vlak. Mijn twee zoons zijn in Groningen geboren. De stad is dus vol plekjes voor mij waar ik eerste stapjes heb begeleid, kleine knuistjes heb vastgehouden, kastanjes heb gezocht, e.d. Met name zaten wij vaak op de trap in het Centraal Station, om de mensenstromen te bekijken in het spitsuur. Dat brandt het stadsbeeld in je geheugen.

Hoe staat U tegenover de cognitiewetenschap als logicus, en welke richting denkt U dat de vergroeiing van beide vakgebieden opgaat: dichter naar elkaar toe of verder van elkaar af?

Logica bestudeert redeneren, maar op een heel speciale manier: door abstracte theorievorming, die ook normatief is. Hoe moet je correct redeneren, ook als je empirisch geneigd bent te zondigen? De logische manier van denken heeft in deze eeuw een grote vlucht genomen met het werk van Turing, Gödel, Tarski en andere groten. Zoals ik voor het Studium Generale memoreerde: 3 van de geleerden in TIME's top 20 van intellectuelen van deze eeuw waren logici, of althans logisch angehaucht: Gödel, Turing en Wittgenstein. Aanvankelijk kwam deze bloei door connecties met de wiskunde en wijsbegeerte. Het meest opmerkelijk in de laatste drie decennia waren echter de contacten met de informatica en taalkunde. Het resultaat is een 'symbolisch paradigma' voor informatie- en cognitiewetenschap.

Maar cognitiewetenschap is meer, en wel empirisch onderzoek naar intelligente verrichtingen door psychologen en neurowetenschappers. Traditioneel hebben logici zich hier weinig van aangetrokken, dankzij historisch te begrijpen redenen die ik momenteel achterhaald acht. Ik denk steeds meer dat theorievorming over redeneren op den duur zulke harde feiten over hersenwerking niet uit de weg kan gaan. Hetzelfde geldt voor ander cognitief psychologisch onderzoek, bijv. naar feitelijke redeneervormen, taalverwerking, maar ook perceptie, waar wij in Amsterdam in geïnteresseerd raken. Bij dat alles ben ik helemaal niet bang voor al die neurale netwerken en hersenscans, en evenmin voor de radicale reductionistische ideologie eromheen. Zodra de wederzijdse(!) onkunde is

met Marian Dol vertelde zij dat de faculteit 1 ruimte voor alle verenigingen van de PPSW heeft toegezegd. Dit is een ruimte van ongeveer 100 vierkante meter, gesitueerd in de kelder van het pedagogiek gebouw. Een indeling naar de verschillende onderdelen van PPSW zou deze ruimte dan worden ingericht. Dus dit zou betekenen een ruimte van 40 vierkante meter voor psychologie en TCW verenigingen, een van 20 voor sociologie verenigingen en een van 20 voor pedagogiek verenigingen. De rest zal worden gebruikt voor toilet, gang en andere zaken.

Deze plek waar deze ruimte zou verrijzen heeft het overlegorgaan bekeken. Hier waren een aantal problemen met de ruimte. Ten eerste het plafond, deze was te laag, ten tweede de bereikbaarheid en ten derde het zonlicht, te weinig en deze zou alleen schijnen op de kamer van psychologie en TCW. Na het beter bekijken van de gehele ruimte heb ik het voorstel gedaan een ander gedeelte van de pedagogiek kelder te gebruiken. Dit voorstel zou twee dingen oplossen, het licht en het plafond.

Samen met het overleg is er een voorstel van indeling van deze ruimte ingediend bij de facility manager van PPSW, Wiebo Lamain. Dit voorstel heeft indeling met de volgende ruimtes:

- Ruimte voor psychologie en TCW verenigingen
- Ruimte voor sociologie verenigingen
- Ruimte voor pedagogiek verenigingen
- Computerruimte
- Vergaderruimte

Wiebo Lamain heeft op zich ingestemd met de andere ruimte in de pedagogiek kelder en de indeling. Echter hij kwam met de suggestie om de ruimte in te delen naar functionaliteit. Dit betekent in de praktijk een ruimte voor bladen zoals Dimensies en Brainstorm, een ruimte voor computergebruik, een voor vergaderen en zo verder. Dit betekent een verplichte samenwerking tussen de verschillende verenigingen.

Marian Dol en ik zijn met de suggestie van Wiebo Lamain teruggegaan naar het overleg. Hier bleek echter dat men liever het oude voorstel aanhield. Dit voorstel is nu weer naar de facility manager.

Als dit voorstel doorgaat betekent dit een ruimte voor CoVer gedeeld met alle vereningen van psychologie, zoals SOP, STOSO en VIP. In deze ruimte is dan de mogelijkheid boeken te verkopen, te overleggen, te vergaderen, de brainstorm te maken en alle andere zaken die gerelateerd zijn aan CoVer. Helaas zal het nooit meer zijn als de goede oude de dagen van een eigen kamer die ouderejaars mij voorhouden.

■

neel gedrag analyseren van actoren bij begrensde informatie en resources. Weer een nieuwe groep wetenschappers in de informatie/cognitie sfeer!

Dus fundamenteel en abstract zijn spelen een rijk onderwerp. Dat is één. Passen ze op echte situaties? Ja en nee. De verhouding van speltheorie tot echt menselijk gedrag lijkt wel wat op die van de logica tot echt redeneren. Zie verder boven dus.

Tenslotte wil ik nog wijzen op een ander belang van spelen. Een moeilijkheid die ik zie in de cognitiewetenschap is dat je moeilijk kunt experimenteren met echt *andere* redeneer- en communicatievormen dan de al bestaande. Het is een beetje als de astronomie: de bewegingen liggen vast, je kunt niet echt radicaal experimenteren. Maar spelletjes zijn een fantastisch laboratorium dat de natuur zelf al voor ons heeft geschapen. Mensen verzinnen allerlei gekke conventies van beperkte informatie en gekortwiekte handelingen, gekker dan een laboratorium-baas zou kunnen verzinnen Binnen die volkomen willekeurige kaders proberen ze met groot plezier optimaal te redeneren. Dit levert prachtige cognitieve informatie op - sterker nog: je kunt *nieuwe spellen* maken als je nieuwe verschijnselen wilt observeren. Ik zie spelen dus als iets wat logici lang verwaarloosd hebben: een groot cognitief laboratorium dat de natuur al gratis voor ons heeft ingericht. En dan spreek ik nog niet eens van de creatieve computermodelleringen die hier voor het oprapen liggen!

Het voorgaande kun je samenvatten als: “I’m in love!”

Zie verder onze home page ‘Logic and Games in Amsterdam’: http:**//www.cwi.nl/~pauly/games.html**

Hoe werkt volgens U de taal; m.a.w. hoe denkt U dat de overdracht van informatie tussen mensen werkt?

’Ik ben blij dat u deze vraag stelt’. Dit is nu een verschijnsel dat typisch loopt vanaf lagere processen op neuronaal niveau tot hogere van taalkundige en logische aard. Taalgebruik echt begrijpen vergt de samenwerking tussen logici, taalkundigen, psychologen en neurowetenschappers die ik boven noemde.

Wat ik op het Studium Generale noemde was slechts één aspect: hoe beschrijven we de dynamische informatiestroom in talige communicatie, met basisinformatie en ‘boventonen’ inzake kennis/onwetendheid over de informatie van anderen. Met dit onderwerp zijn we voorlopig even zoet. Ons volgende thema gaat over strategieën die participanten kunnen volgen in diverse situaties. Bijvoorbeeld, wat zijn de beste vragen met doel zoveel mogelijk onzekerheid te reduceren alvorens een beslissing tot handelen te nemen? We zijn ook

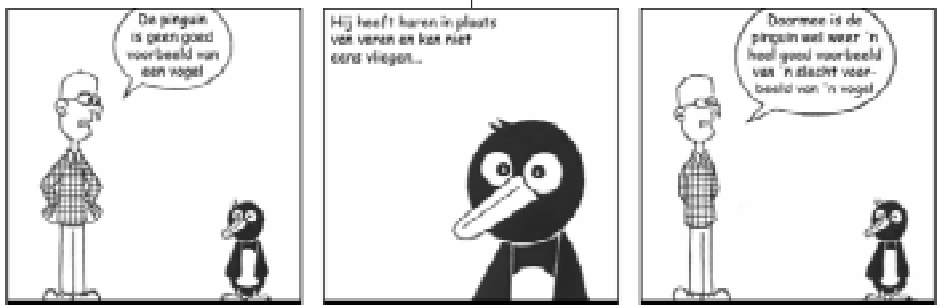

LOGICA IN ACTIE

Advertentie

Van de voorzitter

Het eerste trimester was een trimester waarin niemand zich verveeld hoeft te hebben, in ieder geval onze actieve leden niet. Er is hard gewerkt aan sponsors, een almanak, de homepage en leuke activiteiten als bijvoorbeeld het lasergamen. Als we dit eerste trimester eens vergelijken met voorgaande jaren, dan kunnen we tevreden zeggen dat CoVer erg goed draait! CoVer krijgt waarschijnlijk ook dit jaar behoorlijk wat sponsorgeld, wat veel mogelijkheden met zich mee brengt. En dit is leuk, want wie wil er niet tegen gereduceerd tarief naar de Laserarena of naar Zweden? En wie is er niet geïnteresseerd in een afstudeer-/stageplaats bij een van onze sponsorbedrijven?

Tegenover die mogelijkheden staan echter ook verplichtingen, want je wordt natuurlijk geacht verantwoordelijk met dat geld om te springen. Dit betekent voor de vereniging dat zij zich moet blijven inzetten om de activiteiten op dit peil te houden. Samen met de PR-commissie is het bestuur druk bezig contacten te leggen met bedrijven en andere studieverenigingen. We proberen op deze manier onze blik te verbreden en aan interessante stageplaatsen te komen. Van belang hierbij is onze homepage die nu naar buiten toe een visitekaartje voor de vereniging is en naar de leden toe een belangrijke nieuws- en informatiebron. Deze pagina wordt regelmatig bijgehouden en is daarom de moeite van het bekijken zeker waard! (De Brainstorm heb je nu zelf in je hand, die hoef ik dan ook niet verder toe te lichten!) Er gebeurt dus veel binnen en buiten CoVer en daar ben ik blij om, want dat schept mogelijkheden voor haar leden om actief te worden maar ook om zich te gaan oriënteren op het leven na de studie.

Ik hoop dan ook dat iedereen veel van deze mogelijkheden gebruik maakt en mee wil denken over wat we kunnen doen om nog meer te kunnen betekenen voor de leden.

Groeten van de voorzitter,
Peter

tegenovergestelde, maar het is wel zo dat er een duidelijker pad naar het doctoraaldiploma zal leiden.

Deze mooie, en naar het schijnt ook realiseerbare, lange termijnplannen schetsen een rooskleurige toekomst voor onze studie. Op de korte termijn zit TCW echter nog steeds met een gat in de begroting en een structureel personeelstekort. De staf is erg actief geweest met zeuren bij verschillende instanties binnen de RuG, en die instanties zien ook wel in dat de huidige situatie niet erg werkbaar is.

Die situatie is dat er 4 lesgevende stafleden zijn voor 140 studenten. Die stafleden zijn Tjeerd, Niels, Petra en Rineke. Hans van Ditmarsch en Gerard Vreeswijk werkten voor het BOK project, dat binnenkort is afgelopen. Gerard Vreeswijk werkt al ergens anders, hij heeft een bijzonder interessante onderzoeksaanstelling bij de faculteit filosofie gekregen, en Hans zal binnenkort waarschijnlijk ook definitief vertrekken. Naast de bovengenoemde 4 stafleden die onderwijs geven is er ook nog niet onderwijzende staf, bestaande uit Ronald Zwaagstra, Tinie Alma en Esther Stiekema.

Deze aantallen zijn te weinig. Daarom zoekt TCW met alle macht naar nieuwe staf, maar het erge is dat er slechts geld is voor tijdelijke aanstellingen die een jaar duren. Hier komen weinig ervaren mensen op af, want niemand wil een jaar komen lesgeven en daarna weer de laan worden uitgestuurd. Er zijn wel tijdelijke krachten gevonden voor het ontwikkelen van een practicum autonome systemen, maar de mensen hiervoor, Thomas van Noort en Mathijs Homminga, zijn net afgestudeerd, komen uit 'eigen kweek', en hebben veel voordeel bij een jaartje ervaring opdoen. Het is een oplossing, achteraf misschien de beste, maar niet een erg structurele.

Hetzelfde is bijvoorbeeld geprobeerd voor een docent voor het hoorcollege cognitieve ergonomie. Twee mensen werden voor een tijdelijke aanstelling van een jaar gezocht. De uiteindelijke reacties op de sollicitaties waren schrikbarend laag, drie in totaal. Dit heeft uiteindelijk geleidt tot het aanstellen van 1 nieuw staflid, maar de geschikte kandidaat kan maar voor de helft van de tijd bij TCW werken. De zoektocht naar twee personeelsleden heeft uiteindelijk dus een half personeelslid opgeleverd.

Daarnaast is ook een deel van de huidige staf met andere dingen bezig. Tjeerd gaat een eigen bedrijf in de spraakherkenning opzetten. Wanneer dit bedrijf gaat lopen zal Tjeerd min of meer stilletjes verdwijnen als TCW staflid. Hij heeft echter toegezegd het vak spraakherkenning te willen blijven geven. Met TCW is verder afgesproken dat wanneer het bedrijf na een jaar niet succesvol zou blijken Tjeerd terug kan komen als staflid. Voor de overbrugging

gramma te kijken. Ein was al ontevreden over de tijdswijziging van het programma -Ein houd van strakke planning- maar dat er nu ook nog eens niks meer *gebeurde* tijdens de afleveringen was voor Ein toch wel een stevige teleurstelling.

'Sinds Sabine het vrolijke oerwoudaapje vertrokken is, is er eigenlijk toch niks meer aan." Mompelde Ein tegen zichzelf na afloop van de uitzending, terwijl hij naar het strand liep. Derde palmboom links.

Na Big Bother had Ein namelijk zijn vrije uurtjes ingepland, waarin hij tijd had voor aangename bezigheden als filosoferen, relativeren en klagen over de bezorging van de *Trouw*.

Vandaag echter ging Ein bezig met het sleutelen aan zijn racetuigje. Sedert enige tijd had Ein de gewoonte om rondjes om het eiland te racen tegen het gemene oerwoudaapje Seboelba. Middels ingenieus ontwikkeld krachtvoer konden zijn trekschilpadden abominabele snelheden behalen.

Op dat moment hoorde Ein een luid gerommel aan de horizon steeds dichterbij komen... Een stipje aan de horizon werd groter en groter en veranderde in een walvis met -warempel!- een man op zijn rug... De walvis spoelde aan op het strand en vanaf de reusachtige rug gleed een energieke man naar beneden. Met zijn uitgestrekte hand vooruit beende hij op Ein af met de woorden: 'Gegroet! Kunt u mijn zieke walvis repareren?'

'Nee...' Stamelde Ein, 'maar het oerwoudaapje Seboelba wel. Maar die wil u vast niet helpen, want die is heel gemeen...' De lange vreemdeling kijkt Ein bedenkelijk aan. 'Ik voel dat de kracht sterk in jou is...'

*Hiermee **Ein**digt Episode 1: De Mysterieuze Ontmoeting. Wat zal er in de volgende keer gebeuren? Zal de vreemdeling een weddenschap aan gaan met Seboelba? Wie zal de race winnen? Is dit de mogelijkheid voor Ein om van zijn eiland af te komen?*

En wie is die vreemdeling eigenlijk?

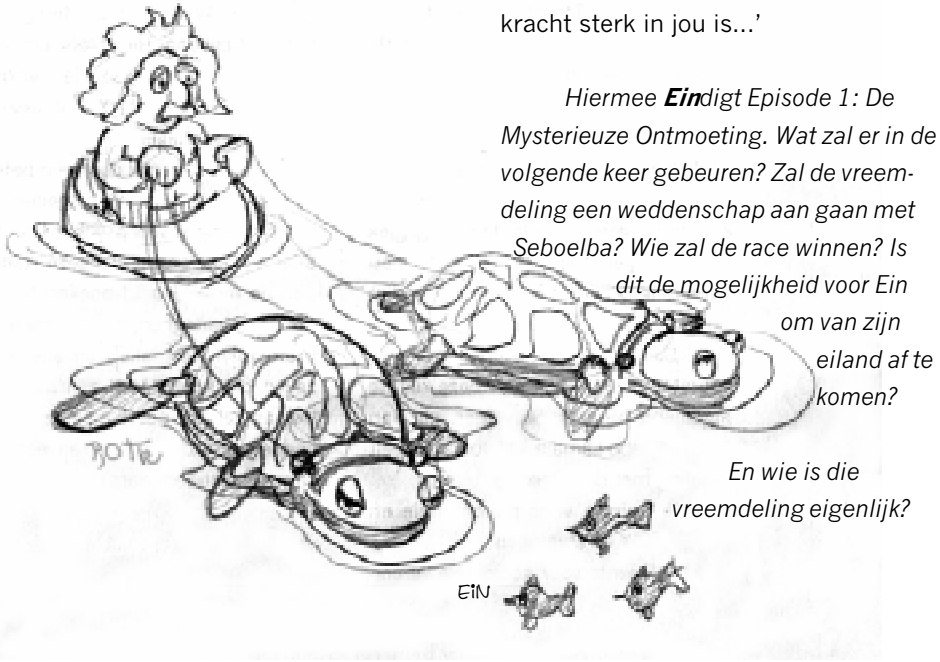

Infomiddag

Een blik op de toekomst van TCW

Afgelopen donderdag 25 november heeft de StudCie, ook wel bekend als Tom, het aangedurfd een informatie middag te organiseren. Op deze "Pepernoten en infomiddag" werd kennis grof uitgestrooid over de aanwezige studenten TCW, de pepernoten werden wat beschaafder gedistribueerd, in mooie witte bakjes die NIET uit de Heymans kantine kwamen. Maar kennis is gelukkig immaterieel, en doet doorgaans geen pijn als het aankomt. Dat gold ook voor deze kennis, die een geruststellende werking had op het publiek.

Nadeel is dat TCW 'z'n eigen broek moet ophouden'

Gerard Renardel en Esther Stiekema hebben allebei een toelichting gegeven op een aantal zaken die in de afgelopen tijd hebben gespeeld en nog steeds spelen. Dit deden ze voor een massaal opgekomen studentenpubliek, dat wel eens wilde weten wat er waar was van die wilde geruchten die de ronde deden.

Gerard Renardel begon eerst de huidige positie van TCW uit te leggen binnen de RuG. Als hoogleraar weet je dat soort dingen die normale mensen niet weten. TCW valt onder de PPSW vakgroep E&A, en zit daarmee vrij diep in de hiërarchieën van de RuG structuur. Hij legde uit dat TCW graag zou opklimmen in die hiërarchie, omdat kippen hoger in de pikorde nu eenmaal veel meer graankorreltjes (=geld) te pakken krijgen. TCW zou, volgens de wensen van de staf, een interfacultair centrum of instituut moeten worden die ergens een semi zelfstandige positie inneemt tussen de faculteit Wiskunde en Natuurwetenschappen en de faculteit PPSW. Deze zelfstandigheid is mooi, omdat het geld voor TCW dan minder hindernissen hoeft te nemen, terwijl het nu zo is dat zelfs E&A (experimentele en arbeidspsychologie) nog een zegje heeft over het wel of niet doorsluizen van geld naar TCW. In de woorden van Gerard Renardel: Nadeel is dat TCW 'z'n eigen broek moet ophouden', d.w.z. de buffer van de enorme PPSW faculteit zal er niet meer zijn, en dalingen in studentenaantallen zullen vrijwel onmiddellijk gemerkt worden.

Verder komt er een hoogleraar. Het structuurplan, de uitstippeling van de taken van de professor, is al klaar. Binnenkort zal begonnen worden met de sollicitatieprocedure voor een professor "Cognitiewetenschappen en informatietechnologie". Deze hoogleraar is zowel hoogleraar voor SWI als voor TCW, en zou aan onze studie aanzien,

inderdaad een film die een stuk 'echter' overkomt, dan een willekeurige Hollywoodfilm.

Er zijn inmiddels drie dogmafilms uit: Festen (Vinterberg), The Idiots/ Idioterne (Von Trier) en de laatste is Mifune. Aangezien Ellen en ik allebei erg onder de indruk waren van Festen viel onze keus ook al snel op Mifune's Last Song.

De film begint met de trouwdag van Kersten, een rijke yup die de dochter van de baas trouwt. Alles lijkt voorspoedig te gaan met deze jonge carrièreman. Mooie vrouw, mooie auto, goeie baan, krijsende seks... alles wat de yup begeert. Echter in de huwelijks nacht wordt Kersten wakker gebeld, met het bericht dat zijn vader is overleden. Voor Kersten is dit moeilijk uit te leggen aan zijn vrouw Claire, aangezien hij verteld heeft dat hij geen levende familieleden meer heeft. Kersten heeft uit schaamte zijn armoedige plattelandsverleden met leugens verborgen gehouden voor zijn schoonfamilie.

Toch vertrekt Kersten naar zijn ouderlijk huis om de begrafenis te regelen. Dan wordt de tweede reden voor de terugkeer van Kersten duidelijk: Rud, zijn zwakzinnige broer. De in het begin erg schuchtere Rud blijkt niet voorzichzelf te kunnen zorgen. Omdat Kersten graag terug wil keren naar zijn rijkeluisleven, zet hij een advertentie voor een huishoudster. De bijzonder mooie Liva reageert en wordt aangenomen.

Als na enige tijd de rust is teruggekeerd in het plattelandshuis en Rud zich weer op zijn gemak voelt komt de achterdochtige Claire langs om te kijken waar haar echtgenoot zo lang blijft. En als zij aldaar aangekomen de prachtige Liva en de gestoorde Rud samen met haar Kersten aantreft schrikt zij zich te pletter...

De film dankt zijn titel aan Toshiro Mifune, een briljante Japanse acteur. Mifune speelt in 'The Seven Samurai' een onechte Samurai die net als Kersten van het platteland afkomstig is. Beide Mifune en Kersten liegen over hun achtergrond om zich in 'hogere kringen' te kunnen begeven.

Hoewel de film-

De tien vuistregels van Dogme95

1. Shooting must be done on location. Props and sets must not be brought in.
2. The sound must never be produced apart from the images or vice versa.
3. The camera must be hand-held. Any movement or immobility attainable in the hand is permitted.
4. The film must be in colour. Special lighting is not acceptable.
5. Optical work and filters are forbidden.
6. The film must not contain superficial action.
7. Temporal and geographical alienation are forbidden.
8. Genre movies are not acceptable.
9. The film format must be Academy 35 mm.
10. The director must not be credited.

NLR reisje

Een tripje naar het lucht en ruimtevaartlab

Woensdag 26 januari in het volgend jaar is het eindelijk weer tijd voor een echte studie activiteit. Vanaf een ongetwijfeld guur station in Groningen vertrekken we om 8:30 naar de echte grote stad (Amsterdam) om daar het Nationaal Lucht- en Ruimtevaartlaboratorium (NLR) te gaan bezichtigen.

Aldaar aangekomen zullen we worden opgepikt door Diederik Roosch die daar momenteel afstudeert met als onderzoek de toepasbaarheid van multiagent planning systemen voor luchtverkeersleiding. Als het goed is kan hij tegen die tijd een presentatie geven van zijn onderzoek. Hij is er terecht gekomen via een samenwerking van het NLR met L.J.M. Mulder. Zij werken samen aan het Companion-project. Hierbij wordt aan de hand van oogbewegingen van een luchtverkeersleider bepaald welke informatie op het scherm moet worden aangeboden. Verder kunnen we hopelijk de windtunnels bewonderen en tevens de volledig gekoppelde vliegverkeer simulator. Hierbij worden piloten en luchtverkeersleiders in verschillende landen tegelijkertijd getraind en kunnen zij op elkaar reageren. Hierbij hoort een verkeerstoren met een volledige 3D projectie rondom. En natuurlijk is er nog veel veel meer.

Komt allen mee op een leerzame en leuke expeditie. Er kunnen maximaal 25 mensen mee, dus schrijf je tijdig in. Omdat van tevoren de namen bekend moeten zijn bij het NLR is de deadline voor aanmelding voor de excursie maandag 17 januari. Aanmelden kan via e-mail naar mij. Eventueel gemaakte reiskosten zullen over alle mensen die meegaan verdeeld worden. Iedereen moet dus (evenveel) betalen.

(tomtt@tcw2.ppsw.rug.nl).

Tom ten Thij

REVENGE

De ALV is een leuk spel!

Omdat de motivatie onder de meeste leden om naar een ALV te gaan erg laag is, vroeg ik mij af wat hier de reden van zou kunnen zijn. Een ALV is namelijk erg belangrijk en kan ook nog erg leuk zijn. Een ALV geeft een beeld van er gebeurt in de vereniging en in het bestuur en is daarnaast dé plaats om je mening te uiten over CoVer. Een veel gehoorde reden om niet naar de ALV te gaan, naast een foute keuze van het tijdstip, is dat de vergadering saai en zinloos is en ook nog eens erg lang duurt.

Ik ben daarop eens gaan uitzoeken wat we hier aan kunnen doen en een van mijn conclusies was dat er bij de leden misschien weinig kennis over het spel van vergaderen aanwezig is. Omdat voor een soepel en ook eerlijk verloop van een ALV het belangrijk is dat iedereen zijn rechten en plichten op een ALV kent, wil ik jullie ook informeren over de regels van de ALV.

Ik wil jullie daarom ten eerste wijzen op het deel in het Huishoudelijk Reglement dat over de ALV gaat. Dit kan iedereen zelf lezen op de CoVer homepage. (Of vraag aan het bestuur!) Daarnaast zal ik hieronder uitleggen, wat dan vervolgens de bedoeling is van de vergadering:

Het doel van een ALV: Een Algemene Leden Vergadering heeft als doel dat alle leden de kans hebben hun mening uit te spreken over de te behandelen onderwerpen. Dit lijkt vanzelfsprekend, maar het blijkt dat er altijd mensen zijn die er andere motieven op na houden. Om dit doel ook daadwerkelijk te bereiken zijn de volgende regels van groot belang:

Wat mogen jullie bij een ALV:

1. Ten eerste is het mogelijk om d.m.v. een voorstel het bestuur een ALV bijeen te laten roepen. Als andere mensen dat voorstel willen wijzigen, dan kunnen zij een amendement(wijziging) op dat voorstel indienen. Zo hebben ze dus de mogelijkheid het eerder ingediende voorstel naar hun inzicht te nuanceren. Het indienen van het originele voorstel geschied dus vóór de aankondiging van de ALV. Het amendement wordt tijdens de vergadering bij de voorzitter van de vergadering ingediend.

2. Naast voorstellen en amendementen bestaan er ook nog moties. Moties worden tijdens de ALV ingediend bij de voorzitter van de vergadering. Deze moties gelden echter niet als bindende uitspraak van de ALV! Dus, wil je dat er ergens over gestemd gaat worden dan zul je een voorstel in moeten dienen. (Voordat de agenda is rondgestuurd!) Er kunnen dus ook alleen

maar bindende besluiten worden genomen over punten die reeds op de agenda staan. N.B. Over punten die het bestuur dus tijdens de vergadering op de agenda zet, kunnen dus ook geen bindende besluiten worden gemaakt.

Wat wordt er van jullie verwacht bij een ALV:

1. Voor een soepel verloop van een vergadering is het belangrijk dat de mensen op de vergadering zich hebben voorbereid op de te behandelen onderwerpen. Neem dus van tevoren de agenda (en de notulen) door, die je toegestuurd krijgt.

2. Daarnaast wordt er van je verwacht dat je de stukken die op de ALV besproken worden van tevoren hebt doorgelezen. Het is namelijk niet de bedoeling dat op de ALV, deze stukken voorgelezen gaan worden.

Hoe werken die amendementen nou precies:

Een amendement is een wijziging op een ingediend voorstel of motie. Het amendement moet dan ook betrekking hebben op hetzelfde onderwerp. Als er een amendement op een voorstel wordt ingediend wordt er eerst gestemd of het voorstel inderdaad vervangen wordt door dat amendement. Als het amendement dus wordt afgekeurd, wordt er gewoon gestemd over het originele voorstel of de motie. Als er meerdere amendementen tegelijk worden, wordt er eerst over het amendement gestemd wat het meeste afwijkt van het originele voorstel. Pas als een amendement op het voorstel is goedgekeurd, vervalt het originele voorstel. Het amendement geldt dan als nieuw voorstel waar dan over gestemd gaat worden.

Dit korte stukje uitleg is natuurlijk niet alles wat er te zeggen valt over de ALV, maar kennis van de spelregels maakt een spel een stuk interessanter! Ik hoop dan ook dat jullie naar aanleiding van dit stukje een beter inzicht hebben gekregen in het vergaderen en dat iedereen beseft dat door een goede kennis van de regels, ook de ALV een leuk spel wordt. Ik daag jullie uit voor de volgende!

Peter Zwerver

Screw you Guys,

Verheugt u, want u mag getuige zijn van de geboorte van een nieuwe rubriek. Een rubriek waarin gal kan worden gespuugd, ergernis kan worden geuit of gewoon gezeken mag worden. Kortom, een rubriek die iedereen zal aanspreken. Nou ja, dat was in ieder geval de gedachte. Omdat mij de mooie taak toebedeeld was deze nieuwe rubriek leven in te blazen, en ik mijn taken altijd zeer serieus neem, ging ik meteen hard aan de slag. Nee, niet met het schrijven van een stuk. Hoewel leken vaak het idee hebben dat goede stukken zomaar uit de spreekwoordelijke duim worden gezogen, gaat er heel wat voorbereiding aan vooraf voordat er daadwerkelijk pen en papier aan het proces te pas komen. Redelijk irritant, mensen die dat onderschatten! Goed, ik ging me dus concentreren op het onderwerp. Het leek me een goed idee om in het leven van alledag dingen te zoeken die me irriteerden. Geen dingen die voor de hand liggen, dat is veel te gemakkelijk. Wie kan er nou niet 2 pagina's vullen over het vervelende kleefgedrag van Ruud (voor die weinige wereldvreemden die nog niet begrijpen waar ik het over heb: SUKKELS!). Of over de irritatie die ontstaat als blijkt dat Noord-Ned weer eens is vergeten dat treinen op een bepaalde tijd horen te rijden. Of over de tijd die je moet wachten voordat Windows eindelijk mensen dan, dat slaat altijd aan. Ik kan zo een hele rij figuren opschrijven die wat mij betreft het BB-huis zo inmogen, maar dan wel met de camera's uit! Neem nou bijvoorbeeld .....[censuur, red.]. Ik kan echt niet langer dan 3 minuten in dezelfde ruimte zijn! Nu gaan die mietjes van de eindredactie waarschijnlijk censureren in mijn stuk, dus laat ik maar niet verder gaan. Die achterlijke tactheid ook altijd..... Daar had ik mijn onderwerp gevonden. Mensen die er niet tegen kunnen dat hen wordt gezegd waar het op staat. Dat ze niet kunnen koken bijvoorbeeld. Of onduidelijk spreken. Of uit hun mond stinken. Eindelijk was er een goed onderwerp. Vol van ergernis ging ik de kelder in. Maar natuurlijk was de hele terminalruimte bezet door mensen die dachten dat waar zij mee bezig waren, belangrijker was dan mijn te volbrengen missie. Ach, jullie kunnen de pot op.

SCREW YOU GUYS, I'M GOIN' HOME!!!

maatschappij van Mifune het Søren Kragh-Jacobsen niet toestond beelden van de film te gebruiken, komt Mifune toch nog op een andere manier tevoorschijn in de film. Vroeger speelde Kersten een spelletje voor Rud. Hij ging dan de kelder in en deed alsof hij vocht met de Samurai Mifune. Als Kersten dan met een pan op zijn hoofd met twee handschoenen daaraan de kelder uit kwam, joeg hij Rud de stuipen op het lijf.

Films don't absolutely have to be all wham, bam and dead babies
- Søren Kragh-Jacobsen

Het is een luchtige film, zeker als je hem met Festen vergelijkt, met een zonnig liefdesverhaal. De Dogme95 methode levert toch weer een mooie film op. Een minpuntje is dat bij de pauze het einde van de film al te voorspellen was. De film bevat niet veel onverwachte wendingen, maar dat doet verder niets af van het feit dat het een lekker verhaal is.

Kersten en zijn broer Rud

Wij zijn overwegend positief over deze film en raden dan ook iedereen aan om 'Mifune's last song' zelf eens te gaan bekijken in het filmhuis Poelestraat. Ook deze film krijgt van ons de gouden hersenstorm! Als je benieuwd bent geworden maar nog niet helemaal overtuigd, kijk dan op

http://www.dogme95.dk

Volgende keer:
Tarzan en de zeven dwergen.

–Clarification

It is necessary for technical reasons that these warheads be stored upside down; that is, with the top at the bottom and the bottom at the top.
In order that there may be no doubt as to which is the bottom and which is the top, it will be seen to that the bottom of each warhead immediately be labelled with the word TOP.

British Admirality –

een woord van
CognAC
Hoi allemaal!

Door jullie bestuur is aan mij gevraagd een stukje over ons en onze studie te schrijven. Goed, Wie zijn Wij? Wij zijn leden van CognAC, de studievereniging van Cognitiewetenschap in Nijmegen, een zustervereniging van jullie. Het is een actieve en gezellige maar kleine (kleine maar fijne) vereniging.

Wat doen wij zoal? Om te beginnen: de CognAC-avonden. In een café in Nijmegen komen wij de derde woensdag van elke maand samen om het eens over iets anders te hebben dan computers met een lekker biertje. Af en toe wordt er nog wat extra's georganiseerd als risken, een kerstdiner of iets dergelijks. Hier zijn jullie als Grunn'se zusters en broers natuurlijk ook welkom (café Funkenstein in de Lange Hezelstraat)!

Elk jaar is er natuurlijk een introkamp, dat een paar weken terug weer is geweest. Leuk om de nieuwe eerstejaars te leren kennen en gewoon een gezellig weekendje weg te zijn. De klapper van het jaar is... de ZWEDENREIS.

Henriëtte

Het ene jaar komen de Zweden, die cognitiewetenschap studeren in Linkoping, naar Nijmegen en het andere jaar gaan wij hen een bezoekje brengen. En dit jaar zijn wij de gelukkigen, met z'n allen naar Zweden dus! Ik heb gehoord dat ook jullie een reis naar Zweden aan het plannen zijn, misschien komen we elkaar tegen in de eurolinesbus... Verder, erg belangrijk, is onze website: **www.kun.nl/cognac.**

Ga er eens heen en zie de cogw'ers zwoegen achter hun computers via de WEBCAM! Met natuurlijk nog veel meer informatie (smoelenboek (niet ge-update), commissies) en onzin (de graffitiwall). Meer informatie over de studie is te vinden op www.cogsci.kun.nl/cogw/nici-cogsci.html. Ook interessant voor jullie misschien: Hier staan een aantal stageplaatsen en de vakken die gegeven worden etc. Van belang voor Nijmegen is ook het NICI, het Nijmeegs Instituut voor Cognitie en Informatie. Wij hebben hier direct mee te maken. Alle docenten horen bij dit instituut waaronder een aantal bekende wetenschappers, er zijn NICI-lezingen en er kan stage gelopen worden bij het NICI.

Ik geloof dat ik de belangrijkste dingen verteld heb, en als je meer wilt weten kom dan maar langs!

Een Nijmeegs Houdoe van
Henriette van Vugt

Een Recensie van het Witte doek:
Mifune's Last Song / Mifunes Sidste Sang
Geregisseerd door Søren Kragh-Jacobsen

Op 26 November ging bijna de gehele Brainstorm redactie gezamenlijk naar de Poelestraat. Want daar draaien de mooie films, en het staat natuurlijk veel interessanter om een recensie van een cultfilm in je blaadje te zetten dan een verhaal over de zoveelste kinderfilm uit de Walt Disneyfabriek. Vandaar was onze keuze snel gevallen op het Filmhuis en de film: 'Mifune's Last Song'.

Helaas gaat dit stukje niet over die avond. Ik was namelijk degene die er

niet bij was... ik heb mij laten vertellen dat dit niet kwam omdat ze liever zonder mij naar de film wilden, maar wel, omdat zij me niet konden bereiken. Nou dat geloof ik dan maar. Maar goed, het gaat hier niet om wie er wel of niet met mij naar de film wil, maar om de film zelf. Toevallig had ik de film al eens eerder gezien (met iemand die wél met mij naar de film wou).

Toen ik met mijn vriendinne tje besloot naar de film te gaan en we voor het filmcentrum stonden te kijken waar we naar toe zouden gaan viel ons oog al snel op de **Dogme95** stempel op de poster van Mifune. Dogme95 is een collectief van filmmakers uit Denemarken, die in 95 een manifest hebben opgesteld, om de teloorgang van de film te stoppen. Volgens deze kunstenaars wordt de film tegenwoordig overheerst door techniek, special effects en oppervlakkige verhaallijnen. De tegenwoordige regisseur probeert het publiek met deze middelen zoveel mogelijk voor de gek te houden.

Lars von Trier en Thomas Vinterberg namen 10 regels op in hun manifest die allen als doelstelling hebben dat een film zoveel mogelijk echte elementen bevat. Het gevolg is dat de films een beetje een homevideo-uiterlijk krijgen, er is namelijk geen extra belichting, camera's worden met de hand vastgehouden, er worden geen decorstukken gebruikt, acteurs mogen zoveel mogelijk zichzelf spelen, etc. Het gevolg is

bestuurlijke kracht en geld moeten leveren, omdat de universiteit nu eenmaal een instelling is waar professoren eigenlijk de scepter zwaaien.

Daarnaast is de TCW propaedeuse vrijwel rond. Het programma voor dit eerste jaar en de nieuwe doctoraalfase zijn al opgestuurd naar het ministerie van OCW. Daarmee zit de P. in de ambtelijke molen, en kan deze op z'n vroegst op 1 September 2001 verwelkomd worden. Het idee van deze propaedeuse bestaat eruit wiskunde I+II, inleiding cognitiewetenschap, fysische methoden, taalkunde en de programmeervakken in ieder geval als basiskennis aan te bieden. Het concept van een propaedeuse heeft veel voordelen: de instromende eerstejaars zijn meteen TCW'ers. Nu is het zo dat ongeveer een kwart, dat is ca. 30, van de mensen die bezig zijn met TCW ook daadwerkelijk ingeschreven is bij de RuG als TCW-student. Dit is schrikbarend weinig, en de reden waarom TCW zo weinig geld krijgt. Veel mensen doen twee of meer jaar over hun propaedeuse, waarmee ze student van die propaedeusestudie blijven. Het werkelijke aantal TCW'ers wordt zo erg vertekend. Met een propaedeuse wordt dit anders, TCW zou ineens op 120 studenten zitten.

De gevolgen voor een propaedeuse voor de staf zijn verrassend: er zouden ineens circa 12 stafleden aangetrokken kunnen worden i.p.v. de huidige 4 stafleden. TCW zou een 'grote' studie worden, met een waarlijk eigen zegje. Eigen onderzoek, wat er nu nog niet echt is omdat TCW een staf heeft die officieel alleen onderwijs geeft, zou hiermee dichterbij komen, en daarmee wordt het afstuderen van ons studenten interessanter, gemakkelijker en van een hoger niveau.

Verder zou het studeren zelf vlotter moeten verlopen, omdat het tweede jaar nu vooral een bij elkaar harken is van de kennisniveau's van de verschillende stromen studenten uit de vier verschillende propaedeuses. In het nieuwe programma zou er structureler gewerkt kunnen worden aan een gezamenlijke basis van kennis van waaruit in het doctoraal gewerkt kan worden. Het is niet noodzakelijk zo dat TCW makkelijker wordt met een P., eerder het

Ein

Episode1: De mysterieuze ontmoeting

In de vorige afleveringen...

Episode 4

Ein kwam tot inzicht dat wetenschap niet alles was, nam de Titanic naar Amerika en spoelde aan op een tropisch eiland...

Episode 5

Ein kreeg spierpijn van het zwaaien naar de camera's op het onbewoonde eiland en probeerde de verveling te bestrijden door elke dag een strakke planning te handhaven...

En inmiddels...

zijn we aanbeland bij episode 1, waarin Ein een mysterieuze ontmoeting heeft Nee dat is helemaal niet raar dat nu pas Episode 1 komt want zo ontwikkeld het verhaal zich nu eenmaal. Zo gaat dat met de grote saga's. De Odyssee begint ook met het einde, om maar een iets te noemen. Als je het allemaal goed bekijkt, ontdek je dat de tijd ook maar relatief is, dat wil zeggen het hangt er van af hoe je het bekijkt...

'Hoe je het ook bekijkt, dit Big Bother is echt niks meer aan...' Prevelde Ein tegen zichzelf. Geheel volgens planning zat Ein op zijn eilandje om 19:00 uur het Deserted IsleTV pro-

van dit jaar is er een nieuw staflid voor een werkweek van 0,6 van 1 aangetrokken om de taken van Tjeerd over te nemen: Esther Wiersinga. Ze werkt nu aan de RuG bij biofysica. Maar met het eventuele definitieve vertrek van Tjeerd, en de gedeeltelijke aanstelling van Esther Wiersinga, wordt de kernstaf gereduceerd van 4 naar 3,6.

De problemen lijken echter overbrugbaar, mede omdat er mensen zijn op hoge plaatsen (denk aan Gerard Renardel) die TCW een warm hart toedragen, en omdat er sprake is van een groeiende instroom studenten. De lange termijnplannen worden bijna zeker uitgevoerd. Dit neemt niet weg dat op dit moment een vervelende situatie aan het ontstaan is m.b.t. de staf. Het risico bestaat zelfs dat TCW doodbloed: het staftekort is ook voor de stafleden zelf geen prettige of werkbare situatie, en als hun vanuit andere universiteiten of het bedrijfsleven wat aangeboden wordt, zouden ze wel eens op die aanbiedingen in kunnen gaan. Onze kernstaf kan niet zomaar worden vervangen, omdat ze enorm veel kennis van de 'lopende zaken' (LEES POLITIEK) binnen TCW in huis hebben, die erg belangrijk zijn voor een studie in vorming.

De oplossing hiervoor is dat ook wij studenten (met name de fractie) flink gaan zeuren bij verschillende organen binnen de RuG voor onmiddellijke maatregelen die de stafproblematiek structureel oplossen. Want dat is wat TCW eigenlijk echt nodig heeft, waar het recht op heeft gezien de studentenaantallen: Een regelmatig binnenpuffend geldtreintje. Dit bereik je door flink te jengelen, of zoals Petra Hendriks het uitdrukte: 'Het enige wat beter helpt dan zeuren is nog meer zeuren'. Misschien een cynische opmerking, maar wel een die ingegeven wordt door de praktijk.

■

De Almanak

"Zeg Roodkapje waar ga je heen, zo alleen, zo alleen" 2x
"Ik ga met CoVer een feestje vieren, voor de Almanak, de Almanak" 2x
"Schrik dan niet van je eigen foto, schrik dan niet, schrik dan niet" 2x
"Aai, ik ben bang voor mijn eigen foto, ik ben bang, ik ben bang" 2x

En zo ging Roodkapje op een woensdagavond vrolijk huppelend op weg naar het jaarlijkse Almanakfeest van de CoVer. Ja, zo'n feest is het eigenlijk helemaal niet als je de altijd mislukte foto van jezelf terug moet zien in een boekje, naast nog allemaal andere foto's van studiegenoten, die ook allemaal niet erg gelukt zijn. Om er toch nog een echt feest van te maken zou het geheel dan ook in een sprookjesachtig jasje moeten worden gestoken. En dat is dan ook de reden dat, toen Roodkapje de zolder van de Roezemoes

nog ver van een goede classificatie van de verschillende soorten taalgebruik: coöperatief, antagonistisch, elk met eigen logische structuur.

Cruciaal punt hier. Die communicatie werkt op allerlei niveaus (korte termijn, lange termijn) met beperkte resources. Hier wil je op den duur feiten over geheugenwerking integreren.

In dit verband, mag ik hier misschien nog een opinie kwijt?

Goed beschrijven van menselijke communicatie is voor mij niet de enige toetssteen voor de waarde van een logische theorie. Opmerkelijk in de wetenschapsgeschiedenis is dat de beste ideeën soms beginnen als *foute* analyses van een of ander verschijnsel, die vervolgens heel andere toepassingen blijken te hebben op geheel onvoorziene terreinen. Bijvoorbeeld, een niet optimale logische theorie over communicatie met kennisoperaties kan uiteindelijk een prima theorie zijn voor het ontwerp van kennissystemen, of voor het ontwerp van robots met talen die wel aan die communicatie conventies voldoen. Natuurwetenschappers hebben deze wendbaarheid al eeuwen: cognitiewetenschappers moeten haar ook snel verwerven. We zitten niet alleen vast op wat mensen nu toevallig doen: we kunnen ook ontwerpen wat intelligente wezens gaan worden!

Het voorgaande kun je samenvatten als: "I'm in love!"

Tenslotte: Dit interview was via de e-mail. Denkt U dat er fundamentele verschillen in het verloop van dit interview waren geweest als er een interactie tussen ons was geweest? Kunt u de eventuele verschillen aangeven?

Wie zo reflectief denkt is al een soort logicus... Ik denk dat er inderdaad heel veel verschillen zijn. Te beginnen is er geen 'revisie ter plaatse': ik kan me niet aanpassen aan wat jullie begrijpen, en hoe jullie reageren. Met andere woorden,de interactie is armer, en ik heb meer de neiging mijn meest uitgesproken opinies te ventileren. We missen dus een aantal mechanismen van echte communicatie. Zelfs heel technische: ik mis de cues van begrip en gestes die normaliter aanduiden dat iets begrepen is en common knowledge is geworden in de zin van mijn Studium Generale voordracht. Veel essentiële informatie in rechtstreeks contact is niet talig gecodeerd.

Anderzijds heeft email voordelen gelijkend op correspondentie,een genoegen waaraan ik mij wetenschappelijk nog veel overgeef: meer bedenktijd, ontkoppeling van de tijd-constraints van real-time dialoog. Email zit natuurlijk in tussen gesprek en brief (zoals al heel vaak is opgemerkt). Je kunt er wel degelijk mee leuteren, terwijl er toch een soort antwoorddruk is.

Laatste aspect. Het fungeert als een soort 'biechtstoel'. Mensen zijn tamelijk openhartig over email - het is ook een fantastisch medium voor roddel, en ruziemaken. Waarom die openhartigheid? Misschien omdat het bericht zolang het op je scherm staat nog 'van jezelf is' (het is niet verzonden), hetgeen een vals gevoel van veiligheid geeft (die je abrupt te niet doet door te drukken op de SEND knop). Genoeg maar: ik ben helemaal geen email goeroe, en jullie hebben vast diepere filosofen over dit thema in het Groningse.

■

betrad, zij bemerkte dat het hele sprookjesbos naar het feest was gekomen. Iedereen was er, zelfs de Gelaarsde Kat, die speciaal voor deze feestelijke aangelegenheid een wel erg kinky outfit had aangetrokken, was aanwezig. De toon voor een lekker feestje was gezet, en ondanks dat onze heldin toch nog wat sprookjesfiguren uit het CoVer-bos miste, gooide Roodkapje haar rode kapje los, om zich te mengen in de feestvreugde.

De complimentjes mogen uitgaan naar de Almanak commissie, die er dit jaar in is geslaagd een werkelijk prachtige Almanak te leveren. Een goed verzorgde inhoud met een mooie houten kaft daar omheen, deze almanak zal bij niemand misstaan op de boekenplank. Boeken als 'Duizend en een nachten', 'Assepoester' en 'Sneeuwwitje' zullen in het vervolg trots worden bijgestaan.

Na de uitreiking is er door iedereen nog lange tijd geproost op de Almanak, CoVer en ander dat-soortdingen. Halverwege de avond was de tap zelfs op en moest er worden overgegaan op flesjes (is dit de schuld van de Roezemoes, of is er echt zoveel gedronken?). In de ene hoek praatten Roodkapjes met Roodkapjes en in een andere hoek zag je Roodkapjes praatten met Roodkapjes, kortom, het was een gezellige boel.

Om een uur of drie kwam er een Olifant Met Een Hele Lange Snuit en die blies het hele verhaaltje uit.

CoVer Kamer

Vroeger, daarna en nu.

Ooit was er een CoVer kamer. Ik heb verschillende CoVerleden, voornamelijk 5e jaars en ouder, hierover gehoord. Oude verhalen komen dan weer boven over inrichting, computers en koffie. Zelf heb ik dit nooit meegemaakt, wel de consequenties van het verdwijnen van de CoVer kamer.

Anderhalf jaar na het verdwijnen van de kamer ben ik er ooit eens op geattendeerd dat Marian Dol verschillende verenigingen van de faculteit PPSW bij elkaar aan het brengen was voor overleg. Dit overleg heeft als onderwerp de huisvestiging van de verschillende verenigingen van PPSW als de nieuwbouw klaar is. Hierbij is CoVer ook betrokken, dus als de nieuwbouw klaar heeft CoVer een huisvesting.

Op een van de eerste overleggen

opgeheven tussen 'theoretici' en 'meters' rijzen meteen interessante vragen voor vruchtbare samenwerking. Ik zie met enige jaloezie dat BCN [het instituut voor Behavioral and cognitive neurosciences, red.] aan de RUG daarvoor reeds een kader biedt dat wij elders in Nederland nog moeten zien te vinden.

Petra Hendriks schreef in de laatste TABU (Letteren, RuG) een heel aardig stuk over de uitdaging vanuit de empirische cognitiewetenschap aan de traditionele taalkunde. Ik vind veel van wat zij schrijft mutatis mutandis ook toepasselijk voor de logica. (Je ziet dus maar: geïnformeerde Amsterdammers lezen de Groningse pers!)

Samengevat. Vroeger werd cognitiewetenschap wel geïdentificeerd met het symbolisch paradigma. Sommigen denken dat de neuronale revolutie thans heeft gewonnen, zodat logica en cognitiewetenschap uiteen gaan drijven. Ikzelf denk dat er een nieuwe balans ontstaat, met vele mogelijkheden voor samenwerking. Een landelijk NWO panel heeft onlangs nog voorstellen in die brede richting gedaan - en we zouden dus wel eens actie in deze richting kunnen verwachten.

Zijn spelletjes een adequate metafoor voor allerlei werkelijke situaties of is het een modieuze beeldspraak die beperkt nut heeft?

Wat een nare vraag! Ik ben verliefd op spelen, zoals iedereen in mijn Studium generale voordracht kon zien. Je gaat zo iemand toch niet vragen of zijn nieuwste vlam scheel is, en tamelijk dom? Misschien ìs dat wel zo, maar ik ben dan toch de laatste omdat nu in dit stadium te onderkennen?

Spelen zijn te beginnen een goede *metafoor* voor allerlei cognitieve taken: talige communicatie, redeneren, beslissen, e.d. Eerder deze eeuw was dat wellicht een vage analogie - maar tegenwoordig kun je hier veel preciezer over zijn. Noties uit de speltheorie als "strategie" en "evenwicht" bieden een exacte manier van denken over zulke taken, die vaak ook nog eens verrassende analogieën aan het licht brengt. Bijvoorbeeld in de logica kunnen strategieën bewijzen zijn, of modellen, of andere belangrijke structuren, zoals invarianties tussen situaties.

Bovendien kun je over spelen precies wiskundig nadenken. Ik zie zelf de speltheorie als een soort rijkere *proces-theorie* dan wat de informatica heeft ontwikkeld - en één die je kunt toepassen op communicatie en handelen van groepen intelligente actoren. Wat je momenteel op veel plaatsen ziet zijn groeiende contacten tussen speltheorie, logica en informatica (vorig jaar waren er drie internationale congressen op dit grensvlak!). Net deze maand deden we een workshop 'Logic and Game' in Amsterdam die van een bruisend activiteit in Nederland getuigde. Interessant daarbij is dat we dan dicht in de buurt komen van theoretische economen, die uiteindelijk ook ratio-

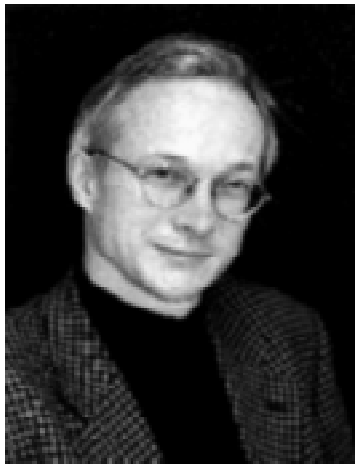

Professor Van Benthem

Top-X

Sjoerd: "Nerds willen alleen domme vrouwen, waardoor ze bevestigd worden in hun intelligentie"
Gineke: "Volgens mij is het stereotype van nerds dat ze geen vrouw hebben"
Sjoerd: "Er zijn ook geen domme vrouwen"

Peter: "Russisch roulette, 1 keer is leuk"

Marti over categoriale grammaticas in HDrug: "Hij kan nog geeneens niet ontkennen"

Lennart: "Handig zo'n tijdschriften bak en kopij bak naast elkaar, stop je gewoon een tijdschrift in de kopijbak"

Gineke krijgt bier van *Jan Jan*: "Gin y'r ale" (Gineke accepteert het niet, het is niet voor haar bestemd)

Ernst-Jan: "De bedoeling is om illegaliteit te *hebben*. Ik bedoel, *dat* mag toch gewoon?!"

Jan: Dat is de spontane foto. Daar hebben we heel lang over gedaan.

Marleen: Daar kan IK niet eens om lachen. Nou, dat zegt wel wat!

compuserve: "geef een vriendin een maand lang internet"
Ernst-Jan : "geef mij een vriendin"

Onder het drop en winegums eten
Hilbert: "Heb je ook gehoord dat je libido van veel drop eten omlaag gaat? Dus voor een goede concentratie tijdens tentamens moet je veel drop eten dan wordt je niet teveel afgeleid door, ehh, bepaalde impulsen."
Albert tH: "Oh, dan is het dus een kwestie van drop of d'r onder."

Vraagt het ...

Ja lieve mensen, er is weer een nieuwe rubriek bijgekomen in de brainstorm! Na nachtenlang programmeren is ze dan eindelijk af: P.O.E.S., ons eigen Probleem Oplossend Expert Systeem. De implementatie is nog niet volledig gedebugd, het is dan ook nog maar de eerste beta versie, maar ze is klaar voor gebruik! Dus heb jij problemen, waar je geen oplossing voor kunt vinden, zit je met je handen in het haar, zoals ons anoniempje van deze editie? Schrijf het dan naar P.O.E.S.!

Mailtjes kunnen gestuurd worden naar bstorm@tcw2.ppsw.rug.nl onder vermelding van 'Lieve P.O.E.S.' Anoniemiteit wordt gegarandeerd.

Lieve P.O.E.S.,

Sinds een paar weken zit ik met een enorm probleem. Ik eet niet meer, kan me niet meer op mijn vakken concentreren, ben erg afwezig en slaap slecht. Er is iemand in mijn leven gekomen, die alles over de kop heeft gegooid. Mijn gedachten, hormonen, dromen, zelfbeeld, alles waarvan ik dacht dat ik het een vaste plek in mijn leven had gegeven staat op zijn grondvesten te schudden. Ik denk dat

Logica in Actie

Een interview met Johan van Benthem

Onlangs gaf de wereldbefaamde logicus Johan van Benthem in het kader van de Studium Generale lezingen cyclus "Everything you always wanted to know about..." een lezing over logica. Professor Van Benthem lichtte hierin zijn recente werk over dynamische logica toe voor een volle zaal enthousiaste toehoorders. Dit werk gaat vooral over de hedendaagse theorieën over informatieoverdracht tussen verschillende agents, hoe zij hun interne informatietoestanden bijwerken, gegeven binnenkomende andere informatie. Dit dynamische proces is wat door hem 'logica in actie' wordt genoemd. Naar aanleiding van deze lezing nam de Brainstorm een e-mail interview af met professor Van Benthem.

Van Benthem is werkzaam aan de UvA (aan het ILLC, het 'institute for logic, language & computation, om precies te zijn) en aan de universiteit van Stanford. Verder is hij voor TCW studenten erg relevant omdat hij sterke banden heeft met de RuG. Hij is o.a. promotiebegeleider van Hans van Ditmarsch en heeft ook een tijd aan de RuG gewerkt. De vorm waarin wij logicaonderwijs krijgen is daarmee min of meer een erfenis van hem.

Wat is uw relatie met de RuG en Groningen, nu en in het verleden?

Groningen en de RUG zijn voor mij belangrijke mijlpalen. Ik ben medio 1977 benoemd tot lector 'Symbolische Logica' aan het Filosofisch Instituut RUG, met een (wat toen nog heette) 'tweede benoeming' aan het Mathematisch Instituut. Ik heb in Groningen gewerkt tot begin 1986, toen ik hoogleraar Mathematische Logica werd aan de faculteit wiskunde en informatica van de UvA. Mijn opdracht daar: opbouw van wat thans het Institute for Logic, Language and Computation heet, in samenwerking met wijsbegeerte en alfa-informatica. Kortom, mijn Amsterdamse milieu lijkt erg op het Groningse.

Enkele hoofdpunten van mijn werkzaamheden aan de RUG. Misschien het belangrijkste: de opmerkelijk *goede studenten*! Ik heb logica onderwijs gegeven bij filosofie, wiskunde, en taalkunde, en daar vele voortreffelijke studenten getroffen. Met name waren de brede interessen opvallend bij veel van hen: hetgeen we ook merkten op levendige avond bijeenkomsten bij mij en anderen thuis. Als ik het goed tel, zijn zo'n 15 studenten van de RUG uiteindelijk bij mij gepromoveerd. Vele van hen zijn terecht gekomen op allerlei universiteiten in Nederland en daarbuiten. Men spreekt wel eens van een 'Groningse Maffia', iets wat ik als een compliment beschouw voor deze generatie.

Vervolgens de samenwerking met collega's. Mijn eerste werk betrof verbanden tussen logica en wetenschapsfilosofie, met Theo Kuipers. Deze samenwerking bestaat nog steeds - maar gaandeweg werd toch het meest vruchtbaar die met taalkunde en algemene taalwetenschap. Dit leidde begin jaren 80 tot de roemruchte 'Taakgroep Formele Linguïstiek', opgericht samen met Frank Heny, Co Vet, en Frans Zwarts, met Alice ter Meulen als coördinator. Groningen was in die tijd het landelijk centrum voor semantiek van de natuurlijke taal, waar de rest van het land geregeld heen spoorde...

In de jaren 90 werkt de as Amsterdam-Groningen nog steeds, via ons aller lid-

ACHTERKANT